

SJÖKOMPASS, -kåmppass, m. 3. Kompass, som brukas till sjös. [-com-]

SJÖKONUNG, m. 2. (i hednatiden) Anförare för någon större vikingaflotta.

SJÖKORK, m. 2. Se *Hafskork*.

SJÖKORT, n. 3. En på ett papper eller annan jemn yta noggrant gjord afbildning af vissa segelbara floders och kusters sträckning, tillika med på och vid dem varande viktiga ställens belägenhet, jemte farvattnens djup och bottens beskaffenhet.

SJÖKRABBA, f. 1. En art krabba, 2 tum lång, grågrön, allmän vid de europeiska hafsstränderna. Cancer Moenas.

SJÖKRÅKA, f. 1. Sjöfågel, stor som en dufva, på Atlantiska och Östra Oceanens kuster. Rhyncops nigra.

SJÖKRÄK, n. 3. Maskkräk, som lefver i haf eller sjö.

SJÖLAG, m. 2. Samling af de författningar i ett land, som angå sjöväsendet.

SJÖKUNG, m. 2. Ett slägte af sjöfåglarna, svart och hvit.

SJÖLEDES, adv. Till sjös, sjövägen, genom segling, rodd eller ångbåtsfart.

SJÖLEJON, n. 3. En art af Skälarna, rödgul, 20 fot lång; i Stilla Havets polartrakter; hanen med ett slags man kring halsen. Phoca jubata.

SJÖLILJA, f. 1. Se *Djurlilja*.

SJÖLUFT, m. sing. Luften sådan den är beskaffad på haf och sjö.

SJÖLUKT, m. sing. Den egendomliga lukt, som varor hafva, hvilka blifvit förda längre sjöväg.

SJÖLÄGENHET, f. 3. Lägenhet att komma sjöledes ifrån en ort till en annan. *Söka s. från Stockholm till Lübeck*.

SJÖMAKT, f. 3. 1) Krigsmakt till sjös. — 2) Stat, rike, som äger örlogsfloatta. [-magt.]

SJÖMALM, m. 3. En brun eller svartaktig, ofta med sand uppblandad jernmalm, som mest finnes på sjöbottnar.

SJÖMAN, m. 3. pl. — män. Person, hvars yrke är sjöfart. — *Syn.* Sjögast, Beckbyxa, Beck-sudd. — *Ss.* *S-sdrägt*, *-shyra*, *-stik*.

SJÖMANER, --ér. *På s.*, se *Sjömansvis*.

SJÖMÄNNA-SÄLLSKAP, n. 3. o. 3. Förening af personer till sjöfartens befordran och uppmuntrande.

SJÖMANNAVETENSKAP, f. 3. Den vetenskap, som afhandlar allt hvad för en sjöman är nödigt att veta.

SJÖMANSBARN, n. 3. Två- eller tretrådig garn, spunnet af gamla kabelgarn.

SJÖMANSBUS, n. 3. Offentlig myndighet, genom hvilken kontrakter afslutas med allt sjöfolk som förhyres, och hvilken afmönstrar dem efter återkomsten.

SJÖMANSKAP, --åp, f. 3. 1) Utöfningen af de handarbeten, hvilka förekomma vid ett fartygs manöver. — 2) Se *Sjömanskonst*.

SJÖMANSKAP, sjömannskap, n. 3. Se *Sjöfolk*.

SJÖMANSKONST, f. 3. Se *Sjömannavetenenskap*.

SJÖMANSRULLA, f. 1. Förteckningen på ett fartygs besättning samt dess kontrakt med befälhafvaren om hyran.

SJÖMANSSPRÅK, n. 3. Samteliga de ord och talesätt, som särskilt nyttjas af sjömän.

SJÖMANSVIS. *På s.*, såsom sjömän bruka; efter sjömans sed.

SJÖMIL, f. 2. *Dansk s.*, hvaraf 15, *Fransk s.*, hvaraf 20, och *Engelsk s.*, hvaraf 60 gå på en grad af eqvatorn.

SJÖMINISTER, --ni'st'r, m. 2. pl. — *istrar*. Minister för sjöförenderna i ett land.

SJÖMOSSA, f. 1. Ett slägte af Blomkoralerna. Sertularia.

SJÖMUNK, m. 2. 1) En art af Hajs slägtet, 6 till 8 fot lång. *Squalus squatina*. Kallas äfv. Engelhaj. — 2) Djur af Ringmaskarna. *Serpula penis*.

SJÖMÅLERI, n. 3. Den del af målningskonsten, som sysselsätter sig med att måla sjöstycken.

SJÖMÄRKE, n. 4. Märke, tecken, som tjänar till vägledning för sjöfarande.

SJÖMÖRKER, n. sing. Se *Tjocka*.

SJÖNÄSSLA, f. 1. Se *Hafsnässla*.

SJÖNÖD, f. 3. Belägenhet till sjös, då man är i fara att kantra, förlisa eller gå i sank.

SJÖNÖT, f. 3. pl. — *nötter*. En sjöväxt med små hvita blommor, och ett slags nötter, stora som valnötter, samt till smaken liknande kastanier. *Trapa natans*.

SJÖOFFICER, -åffiser, m. pl. — *officerare*. Officer vid en örlogsfloatta.

SJÖOLLON, n. 3. Se *Gul Näckros*.

SJÖORM, m. 2. *Den stora S-en*, se *Hafsorm*, bem. 1.

SJÖORRE, m. 2. pl. — *orrar*. 1) Simfågel af Dykänderna, svart utan vingspegel. Fuligula nigra. — 2) (skämtv.) Sjöman.

SJÖPASS, n. 3. Ett skeppsdokument, som innehåller vederbörande myndighets intyg rörande kapiten och besättning jemte passagerare, och hvarmed de kunna legitimera sig i främmande hamn, eller om de prejas an på öppen sjö.

SJÖPENNA, f. 1. 1) Ett slägte af Blomkoralerna. — 2) Se *Sjöris*.

SJÖPLOMMON, n. 3. En art af Algslägtet Skyfall, klotrund, inuti saftfull, af plommons eller körsbärs storlek. *Nostoc pruniforme*.

SJÖPROTEST, --t'st, m. 3. En skeppares och dess besättnings edliga förklaring, inför vederbörande myndighet, rörande alla omständigheter vid ett haveri.

SJÖPUNG, m. 2. Ett slägte af Stråldjuren. *Holothuria*.

SJÖRESA, f. 1. Resa på haf, sjö eller flod.

SJÖRIS, n. 3. Ett slags korall.

SJÖROMAN, --ån, m. 3. Roman, deri berättelsen företrädesvis hvälfver sig omkring scener på hafvet.

SJÖRUSTNING, f. 2. Krigsrustning till sjös.

SJÖRÅ, n. 4. Ett slags naturväsande, som enligt folktron skall uppehålla sig i haf och sjöar, samt stundom tros visa sig i gestalten af en skön jungfru. Jfr *Sjöko*.

SJÖRÅTTA, f. 1. Ett slags Ringmask, stundom 1/2 fot lång, med tjock kropp, ragg på ryggen, och borst, som skimra i guld och alla regnbågens färger. *Aphrodite aculeata*.

SJÖRÄTT, m. 3. Domstol, som upptager och afdömer mål, hvilka höra under sjölagen.

SJÖRÖFVARE, m. 3. En, som utan kaparbrief idkar sjöröfveri. — *Syn.* Fribytare, Friseglare, Korsar. — *Ss.* *S-arskepp*, *-arnäste*.

SJÖRÖFVERI, n. 3. Det slags röfveri, då fartyg tagas och plundras af dem, som icke hafva kaparbrief. *Idka s.*

SJÖSAND, m. sing. Sand på sjöbottnen.

SJÖSIDA, f. 1. Se *Sjökant*.

SJÖSJUK, a. 2. o. s. c. Som lider af sjösjuka.